

[Finansministeren.]

inde på, at jeg skulle have sagt, at man i løbet af et år kan ændre på udskrivningsprocenterne. Det mener jeg ikke jeg har sagt nogen sinde; jeg vil stærkt advare imod, at man begynder på inden for året at ændre på selve udskrivningsprocenten. Det er i hvert fald administrativt meget vanskeligt.

Hr. Enggaard spurgte direkte: hvad skønner finansministeren at trækprocenterne vil stige med? Vi skønner nu, at de kommunale skatteprocenter sænkes gennemsnitlig med 2. Vi ved, at den statslige udskrivning må stige med $1\frac{1}{4}$ pct. Den kvarte procent vedrører dagpengebidraget — og den ene procent vedrører den særlige tillægspension. Det vil altså sige, at der herfra tilsammen kommer en lettelse på $\frac{3}{4}$ pct. Herudover kommer der naturligvis stigninger, fordi indkomsterne stiger, og fordi forskudsgrundlaget reguleres. Alt i alt er det opfattelsen i finansministeriet i dette øjeblik, at der vil være en typisk stigning på 1 i trækprocenten — i visse tilfælde lidt mere, men så må vi også erindre, at på hele proportionalstrækket vil der ikke være nogen stigning. For ældre personer vil der stort set være uændret trækprocent, måske også i visse tilfælde en stigning. Det er den størrelsesorden, vi må regne med i øjeblikket, altså en stigning på én, måske i visse tilfælde noget mere end én, for de typiske indtægtsstigninger. Det er klart, at hvis folk har en stærk stigning i deres indkomster, så stiger også trækprocenten, men det går jeg ud fra, at de enkelte skatteydere selv er klar over.

Til hr. Føged, der var inde på spørgsmålet om en særlig fiskerskatteordning i lighed med sømandsskatteordningen, vil jeg sige, at det er rigtigt, at fiskerne gentagne gange har rettet henvendelse både til skatteudvalget og til finansministeren om mulighederne for at føre fiskerne enten over på sømandsskatteoven eller lave en særlig fiskerskatteordning. Vi har ikke ment, det var rigtigt, og jeg har haft flere forhandlinger med fiskerne om det, hvor jeg har givet udtryk for, at nogle af de forhold, som fiskerne har fremført, finder jeg rimelige, altså at deres motivering for, at de måske skulle have større fradrag, er rimelig, men det er jo et spørgsmål, der helt naturligt må

behandles i ligningsrådet, for det er ligningsrådet, der har til opgave at klare disse ting.

Jeg kan også fortælle hr. Jens Føged, at jeg allerede har talt med ligningsdirektøren om disse ting, og jeg har forstået, at man i ligningsdirektoratet er indstillet på og måske allerede har forhandlet med fiskerne for at få en vis regulering af fradragene.

Hr. Bernhard Baunsgaard var inde på spørgsmålet om personfradraget og skalatrinene og den pristalsregulering, man har her. Nu betyder det ikke så meget, at denne pristalsregulering foregår på et gammelt grundlag, det kan ikke være anderledes, for man skal jo have et kendt pristal, når man foretager regulering. Hvis udviklingen er nogenlunde den samme fra år til år, betyder det ikke så forfærdelig meget, om det er et lidt ældre pristal, man bruger.

Være er det, at man kun regulerer for pristalsudviklingen. Det er jo en diskussion, vi havde i sin tid, da kildeskatten blev gennemført, og hvor der dengang til syvende og sidst blev enighed om, at den ordning, vi valgte, altså kun pristalsregulering af personfradraget og pristalsregulering af trinene i skalaen, var rigtig, fordi der så kom en merindtægt gennem den stigning, der finder sted i samfundet som en reel stigning, altså reallønsstigningen. Vi var enige om, at for så vidt reallønsstigningen angår, kunne man godt være bekendt at sige, at så kan vi tage lidt mere i skat for den del af indtægtsstigningen, men ikke for inflationsstigningen — det var vi enige om ikke at gøre.

Jeg vil ikke afvise, at man kan tage det spørgsmål op igen og drøfte det; man skal bare være opmærksom på, at man så binder finansministeren og dermed for så vidt folketinget sådan, at man altså ikke får den ekstrastigning i indkomsterne og dermed hyppigere vil blive stillet over for at skulle tage konkret stilling til en ændring af selve skalaen.

Men jeg har i hvert fald ikke noget imod, at vi drøfter dette spørgsmål.

Til sidst vil jeg gerne give tilslutning til de betragtninger, hr. Ømann var inde på. Vi har sagt, at vi vil se på spørgsmålet om det, man populært kalder madmomsen. Vi har ikke givet udtryk for, hvorledes vi mener det spørgsmål skal løses, vi har sagt, at det kræver nærmere undersøgelse; disse under-